Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 9. októbra 2025*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Článok 7 bod 1 písm. b) druhá zarážka – Osobitná právomoc v zmluvných veciach – Určenie súdu, ktorý má právomoc – Zmluva o leteckej preprave uzavretá medzi spotrebiteľom a obchodníkom – Pohľadávka cestujúceho, ktorá spočíva v náhrade škody a vyplýva z meškajúceho letu – Postúpenie tejto pohľadávky spoločnosti zaoberajúcej sa vymáhaním pohľadávok – Žaloba o náhradu škody podaná postupníkom proti leteckému dopravcovi na súde v mieste odletu lietadla – Miesto plnenia záväzku, ktorý je základom žaloby – Miesto v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy o preprave poskytli alebo mali poskytnúť služby“

Vo veci C-551/24,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Sąd Okręgowy w Krakowie (Krajský súd Krakov, Poľsko) z 1. augusta 2024 a doručený Súdnemu dvoru 14. augusta 2024, ktorý súvisí s konaním:

Deutsche Lufthansa AG

proti

AirHelp Germany GmbH,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka ôsmej komory O. Spineanu-Matei (spravodajkyňa), sudcovia S. Rodin a N. Piçarra,

generálny advokát: N. Emiliou,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Deutsche Lufthansa AG, v zastúpení: M. Korcz, radca prawny,

– AirHelp Germany GmbH, v zastúpení: P. P. Gad a K. Żbikowska, adwokaci,

* Jazyk konania: poľština.

– poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

– Európska komisia, v zastúpení: J. Hottiaux a S. Noë, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 7 bodu 1 písm. b) druhej zarážky a článku 7 bodu 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Deutsche Lufthansa AG (ďalej len „Lufthansa“) na jednej strane a spoločnosťou AirHelp Germany GmbH (ďalej len „AirHelp“) na druhej strane, ktoré majú obe sídlo v Nemecku, vo veci nároku na zaplatenie sumy, ktorý si na poľskom súde uplatnila druhá uvedená spoločnosť, postupník pohľadávky cestujúceho spočívajúcej v náhrade škody v dôsledku meškania letu, proti prvej uvedenej spoločnosti.

Právny rámec

3 V odôvodneniach 15 a 16 nariadenia č. 1215/2012 sa uvádza:

„(15) Normy právomoci by mali byť ľahko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného. Právomoc založená na tomto kritériu by mala byť vždy k dispozícii, okrem určitých presne vymedzených situácií, keď predmet sporu alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iný hraničný ukazovateľ. Bydlisko právnickej osoby treba definovať osobitne, aby boli spoločné pravidlá prehľadnejšie a vyhlo sa konfliktu právomoci.

(16) Okrem bydliska žalovaného musia byť k dispozícii aj alternatívne kritériá právomoci založené na úzkej väzbe medzi súdom a žalobou alebo na účely uľahčenia efektívneho riadneho výkonu súdnictva. Existencia takejto úzkej väzby by mala zaručiť právnu istotu a vylúčiť, že osoba by bola žalovaná na súde členského štátu, s čím nemohla rozumne predvídať. Je to dôležité predovšetkým v prípade sporov týkajúcich sa mimozmluvných záväzkov vyplývajúcich z porušenia práva na súkromie a práva na ochranu osobnosti vrátane poškodzovania dobrého mena.“

4 Kapitola II tohto nariadenia, nazvaná „Právomoc“, obsahuje najmä oddiel 1 s názvom „Všeobecné ustanovenia“ a oddiel 2 s názvom „Osobitná právomoc“. Článok 4 ods. 1 uvedeného nariadenia, ktorý sa nachádza v tomto oddiele 1, stanovuje:

„Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.“

5 Článok 5 ods. 1 toho istého nariadenia, ktorý nachádza v tom istom oddiele 1, stanovuje:

„Osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.“

6 Článok 7 nariadenia č. 1215/2012, ktorý sa nachádza v oddiele 2 kapitoly II tohto nariadenia, znie:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte:

1. a) v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby;
   b) na účely tohto ustanovenia, ak sa účastníci zmluvy nedohodli inak, je miestom zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby:

      – pri predaji tovaru miesto v členskom štáte, kam sa podľa zmluvy tovar dodal alebo mal dodať,

      – pri poskytnutí služieb miesto v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť;
   c) ak sa neuplatní písmeno b), uplatní sa písmeno a);

…

5. v sporoch týkajúcich sa činnosti organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky na súdoch podľa bydliska organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky;

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

7 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že AirHelp podala 4. apríla 2023 na Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (Okresný súd Krakov – Krowodrza, Poľsko) žalobu proti spoločnosti Lufthansa, ktorou sa domáhala, aby bola spoločnosti Lufthansa uložená povinnosť zaplatiť sumu 250 eur zvýšenú o zákonné úroky, ktorá zodpovedá náhrade, ktorá sa má vyplatiť cestujúcemu z dôvodu meškania letu zabezpečovaného touto leteckou spoločnosťou z Krakova.

8 Lufthansa podala odpor proti platobnému rozkazu vydanému týmto súdom a vzniesla námietku založenú na nedostatku jeho medzinárodnej právomoci.

9 Uznesením z 5. decembra 2023 tento súd zamietol námietku nedostatku právomoci, ako aj odpor.

10 Lufthansa podala proti tomuto uzneseniu odvolanie na Sąd Okręgowy w Krakowie (Krajský súd Krakov, Poľsko), ktorý je vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Na podporu svojho odvolania Lufthansa uviedla, že Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (Okresný súd Krakov – Krowodrza) nemohol založiť svoju medzinárodnú právomoc v súvislosti s rozhodovaním o žalobe o náhradu škody ani na bode 1 písm. b) druhej zarážke, ani na článku 7 bode 5 nariadenia č. 1215/2012, keďže účastníci

vnútroštátneho konania nie sú viazaní zmluvou o preprave. Nárok spoločnosti AirHelp bol založený na zmluve o postúpení pohľadávky uzatvorenej s cestujúcim, pričom cestujúci je ako jediný viazaný so spoločnosťou Lufthansa zmluvou o preprave.

11 Podľa spoločnosti Lufthansa jedine nemecké súdy majú právomoc rozhodovať o takejto žalobe v súlade s pravidlom všeobecnej právomoci stanoveným v článku 4 ods. 1 tohto nariadenia.

12 Vnútroštátny súd spresňuje, že je povinný preskúmať aj *ex offo* v každom štádiu konania otázku svojej medzinárodnej právomoci.

13 Na tento účel sa tento súd pýta na uplatniteľnosť článku 7 bodu 1 písm. b) druhej zarážky a článku 7 bodu 5 nariadenia č. 1215/2012 s cieľom určiť súd, ktorý má právomoc rozhodovať o spore týkajúcom sa vymáhania pohľadávky, ktorá vyplýva zo zmluvy o leteckej preprave a bola postúpená spoločnosti zaoberajúcej sa vymáhaním pohľadávok v nadväznosti na postúpenie vykonané spotrebiteľom, ktorý je zmluvnou stranou tejto zmluvy o leteckej preprave.

14 Uvedený súd poukazuje na to, že prax poľských súdov odhaľuje dva prístupy, pokiaľ ide o výklad týchto ustanovení. V časti judikatúry sa konštatuje, že bez ohľadu na povahu zmluvy o postúpení pohľadávky v poľskom práve umožňujú uvedené ustanovenia založiť právomoc poľských súdov na rozhodnutie takéhoto sporu. Ďalšia časť judikatúry vychádza z osobitostí tejto zmluvy v poľskom práve, aby dospela k záveru, že tie isté ustanovenia vylučujú právomoc týchto súdov.

15 Vnútroštátny súd uvádza, že v judikatúre v prospech právomoci poľských súdov sa kladie dôraz na úzku väzbu, ktorá existuje medzi zmluvou a súdom, na ktorý bola podaná žaloba. Právomoc týchto súdov teda nie je založená na subjektívnych úvahách súvisiacich s postavením účastníkov konania, ale na predmete tohto sporu, teda na žiadosti o vymáhanie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o poskytovaní služieb alebo súvisiacej s činnosťou organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky.

16 Tento súd tiež spresňuje, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že na vymáhanie pohľadávky vyplývajúcej z plnenia zmluvy o leteckej preprave sa žalobca môže obrátiť buď na súd podľa bydliska žalovaného v súlade s článkom 4 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012, alebo na súd miesta, kde služby boli alebo mali byť poskytnuté, teda súd príslušný podľa miesta odletu alebo príletu dotknutého letu v súlade s článkom 7 bodom 1 písm. b) druhou zarážkou tohto nariadenia. S výhradou, že sú splnené podmienky uplatnenia pravidiel osobitnej právomoci stanovených v oddiele 2 kapitoly II uvedeného nariadenia, do ktorého patrí článok 7 bod 1 písm. b) druhá zarážka a článok 7 bod 5 toho istého nariadenia, sa tieto ustanovenia uplatnia aj v prípade, že ide o spor medzi obchodníkmi.

17 Uvedený súd sa však domnieva, že v prípade tejto výhrady treba podať výklad, a v tejto súvislosti poznamenáva, že podľa článku 7 bodu 1 nariadenia č. 1215/2012 súdom s právomocou rozhodovať o spore v zmluvných veciach je súd podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je základom nároku. V prípade postúpenia pohľadávky však vzniká otázka, či sa spor týka vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o postúpení alebo zo zmluvy o poskytovaní služieb, v prejednávanej veci zo zmluvy o leteckej preprave.

18 Vnútroštátny súd uvádza, že podľa vnútroštátneho práva môže veriteľ bez súhlasu dlžníka postúpiť svoju pohľadávku tretej osobe, pokiaľ tomu nebráni zákon, zmluva alebo povaha záväzku. Predmetom takéhoto postúpenia je subjektívne právo veriteľa požadovať od dlžníka, aby splnil svoj záväzok, čo nezahŕňa procesné práva veriteľa, najmä možnosť vzniesť námietky nedostatku právomoci, premlčania, započítania, pokiaľ to nestanovuje zmluva o postúpení.

19 Tento súd spresňuje, že zo zmluvy o postúpení pohľadávky, o ktorú ide vo veci samej, vyplýva, že AirHelp nadobudla aktívnu legitimáciu len na účely plnenia povinnosti poskytnúť postupcovi náhradu škody. V dôsledku toho sa nemožno domnievať, že podľa tejto zmluvy AirHelp nadobudla všetky práva vyplývajúce zo zmluvy o leteckej preprave, vrátane procesných práv, ktoré má tento postupca ako spotrebiteľ.

20 Možno teda tvrdiť, že obchodník, ktorý nadobudne pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o leteckej preprave, sa nemôže na účely základu svojej žaloby o náhradu škody podanej proti leteckému dopravcovi platne dovolávať len zmluvy o preprave medzi postupcom a týmto dopravcom, keďže základom tejto žaloby je zmluva o postúpení pohľadávky, z ktorej vyvodzuje svoju aktívnu legitimáciu. Vzhľadom na to, že postupník nie je zmluvnou stranou zmluvy o leteckej preprave, zmluvný vzťah je medzi postupcom a postupníkom, a nie medzi postupníkom a leteckým dopravcom, ktorý je povinný uspokojiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o preprave.

21 V tomto prípade sa AirHelp nemôže odvolávať na judikatúru týkajúcu sa súdnej právomoci vo veciach zmluvy o leteckej preprave s odvolaním sa na článok 7 bod 1 písm. b) druhú zarážku nariadenia č. 1215/2012, ako bol vyložený v rozsudku z 9. júla 2009, Rehder (C-204/08, EU:C:2009:439), keďže účastníci vnútroštátneho konania vo veci samej nie sú viazaní zmluvou o preprave.

22 Vnútroštátny súd však uvádza, že z judikatúry Súdneho dvora, najmä z rozsudkov z 20. mája 2021, CNP (C-913/19, EU:C:2021:399), a z 21. októbra 2021, T.B. a D. (Právomoc vo veciach poistenia) (C-393/20, EU:C:2021:871), vyplýva, že subjekt, ktorý ako obchodník nadobudol pohľadávku od slabšieho účastníka, by sa mohol odvolávať na článok 7 nariadenia č. 1215/2012. Na základe tejto judikatúry je teda možné pripustiť právomoc poľských súdov rozhodovať o žalobe o vymáhanie pohľadávky spotrebiteľa, ktorá vyplýva zo zmluvy o leteckej preprave a ktorú nadobudol obchodník.

23 Za týchto okolností Sąd Okręgowy w Krakowie (Krajský súd Krakov) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Vzťahuje sa na žalobu o vymáhanie pohľadávky nadobudnutej na základe zmluvy o postúpení, ktorú so spotrebiteľom uzatvoril obchodník so sídlom mimo Poľskej republiky a ktorou sa postupuje pohľadávka spotrebiteľa voči inému obchodníkovi, ktorý má tiež sídlo v inom členskom štáte…, medzinárodná právomoc poľských súdov podľa článku 7 [bodu 1] písm. b) druhej zarážky a článku 7 [bodu] 5 nariadenia [č. 1215/2012]?“

O prejudiciálnej otázke

O prípustnosti otázky, pokiaľ ide o výklad článku 7 bodu 5 nariadenia č. 1215/2012

24 Lufthansa vzniesla námietku neprípustnosti položenej otázky v rozsahu, v akom sa týka výkladu článku 7 bodu 5 nariadenia č. 1215/2012 vzhľadom na hypotetickú povahu tejto otázky, keďže v rámci vnútroštátneho konania sa netvrdilo, že by jej pobočka v Poľsku bola akýmkoľvek spôsobom zapojená do uzavretia zmluvy o preprave, na ktorej sa zakladá pohľadávka uplatnená spoločnosťou AirHelp.

25 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že nevyhnutnosť dopracovať sa k výkladu práva Únie, ktorý bude pre vnútroštátny súd užitočný, vyžaduje, aby súd vymedzil skutkový a právny rámec, do ktorého spadajú ním kladené otázky, alebo aby prinajmenšom objasnil skutkové predpoklady, na ktorých sú tieto otázky založené. Tento súd musí okrem toho uviesť presné dôvody, ktoré ho viedli k položeniu otázok týkajúcich sa výkladu práva Únie a k tomu, že považuje za potrebné položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku (pozri rozsudky z 26. januára 1993, Telemarsicabruzzo a i., C-320/90 až C-322/90, EU:C:1993:26, bod 6; z 8. septembra 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional a Bwin International, C-42/07, EU:C:2009:519, bod 40, ako aj z 29. júla 2024, LivaNova, C-713/22, EU:C:2024:642, bod 54).

26 Podľa článku 94 písm. a) a c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora musí návrh na začatie prejudiciálneho konania obsahovať najmä stručné zhrnutie relevantných skutočností alebo aspoň zhrnutie skutkového stavu, z ktorého vychádzajú prejudiciálne otázky, ako aj uvedenie dôvodov, pre ktoré sa vnútroštátny súd rozhodol položiť otázku o výklade alebo platnosti určitých ustanovení práva Únie, a súvislosti, ktorú vnútroštátny súd vidí medzi týmito ustanoveniami a vnútroštátnou právnou úpravou uplatniteľnou na spor vo veci samej.

27 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že článok 7 bod 5 nariadenia č. 1215/2012 stanovuje, pokiaľ ide o spory týkajúce sa činnosti organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky, pravidlo osobitnej právomoci v prospech súdu podľa ich sídla.

28 Treba poznamenať, že napriek skutočnosti, že vnútroštátny súd odkazuje na tento článok 7 bod 5, ani v odôvodnení návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ani v otázke položenej Súdnemu dvoru tento súd neuvádza nijaký skutkový údaj týkajúci sa úkonov súvisiacich s činnosťou organizačnej zložky, obchodného zastúpenia alebo inej pobočky spoločnosti Lufthansa v Poľsku alebo záväzkov prijatých v mene spoločnosti Lufthansa, ako je prípadná účasť týchto subjektov na uzavretí zmluvy o leteckej preprave, ktorej sa týka konanie vo veci samej. Hoci uvedený súd venuje rozsiahlu pozornosť otázke, či zmluvou, na základe ktorej vznikol záväzok, ktorý je predmetom žaloby v zmysle článku 7 bodu 1 tohto nariadenia, je zmluva o postúpení pohľadávky alebo zmluva o preprave, neuvádza dôvody, ktoré ho viedli k položeniu otázky týkajúcej sa aj výkladu článku 7 bodu 5 uvedeného nariadenia.

29 Vnútroštátny súd len spresnil, že je povinný *ex offo* overiť svoju medzinárodnú právomoc rozhodnúť o žalobe, ktorá mu bola predložená. Hoci nemožno vylúčiť, že takéto overenie môže viesť k preskúmaniu pravidla právomoci stanoveného v článku 7 bode 5 nariadenia č. 1215/2012, nič to nemení na tom, že Súdny dvor by mal mať k dispozícii dostatočné informácie, aby sa uistil, že požadovaný výklad práva Únie má súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej.

30 V prejednávanej veci však takéto informácie chýbajú. V dôsledku toho je prejudiciálna otázka v rozsahu, v akom sa týka výkladu článku 7 bodu 5 nariadenia č. 1215/2012, neprípustná.

O veci samej

31 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 7 bod 1 písm. b) druhá zarážka nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu má v súlade s týmto ustanovením právomoc rozhodovať o spore týkajúcom sa žaloby o náhradu škody, ktorú proti leteckému dopravcovi so sídlom na území iného členského štátu podala spoločnosť, ktorá nadobudla pohľadávku cestujúceho vyplývajúcu z plnenia zmluvy o preprave uzavretej s týmto dopravcom.

32 Na úvod treba na jednej strane pripomenúť, že cieľom nariadenia č. 1215/2012 je harmonizovať kolízne normy v oblasti právomoci v občianskych a obchodných veciach prostredníctvom pravidiel o súdnej právomoci, ktoré sú vysoko predvídateľné. Toto nariadenie tak sleduje cieľ právnej istoty spočívajúci v posilnení právnej ochrany osôb usadených v Európskej únii tým, že sa žalobcovi umožní ľahko určiť súd, na ktorý sa môže obrátiť, a žalovanému rozumne predvídať, na ktorom súde môže byť žalovaný (rozsudok z 11. apríla 2024, Credit Agricole Bank Polska, C-183/23, EU:C:2024:297, bod 40 a citovaná judikatúra).

33 Na druhej strane systém rozdelenia všeobecných právomocí upravený v kapitole II nariadenia č. 1215/2012 je založený na všeobecnom pravidle uvedenom v článku 4 ods. 1 tohto nariadenia, podľa ktorého osoby, ktoré majú sídlo alebo bydlisko na území členského štátu, podliehajú právomoci súdnych orgánov tohto členského štátu nezávisle od štátnej príslušnosti účastníkov konania. Iba ako odchýlka od tohto všeobecného pravidla o právomoci súdov podľa bydliska žalovaného je v kapitole II oddiele 2 tohto nariadenia upravený určitý počet osobitných právomocí, medzi ktorými sa nachádza právomoc podľa článku 7 bodu 1 písm. b) druhej zarážky uvedeného nariadenia (rozsudok zo 14. septembra 2023, EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, bod 27 a citovaná judikatúra).

34 Podľa pravidla osobitnej právomoci stanoveného v tomto poslednom uvedenom ustanovení súdom príslušným na rozhodovanie o nároku založenom na zmluve o poskytnutí služieb je súd v mieste v členskom štáte, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť.

35 Z judikatúry tiež vyplýva, že pravidlo osobitnej právomoci uvedené v článku 7 bode 1 písm. b) druhej zarážke nariadenia č. 1215/2012 zodpovedá požiadavke blízkosti, keďže je odôvodnené existenciou úzkej väzby medzi dotknutou zmluvou a súdom príslušným na jej preskúmanie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. septembra 2023, EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, bod 29 a citovanú judikatúru).

36 S prihliadnutím na tieto úvahy treba určiť, či okolnosť, že pohľadávka vyplývajúca z plnenia zmluvy o leteckej preprave, ktorá bola uzavretá medzi spotrebiteľom a obchodníkom, bola týmto spotrebiteľom postúpená spoločnosti špecializujúcej sa na vymáhanie pohľadávok cestujúcich v leteckej doprave, môže zabrániť uplatneniu článku 7 bodu 1 písm. b) druhej zarážky nariadenia č. 1215/2912 na účely určenia súdu s právomocou rozhodovať o žalobe o náhradu škody podanej spoločnosťou, ktorá je postupníkom, proti leteckému dopravcovi.

37 V tejto súvislosti, ako vyplýva z bodu 35 tohto rozsudku, pravidlo osobitnej právomoci stanovené v tomto článku 7 bode 1 písm. b) druhej zarážke nemá za cieľ chrániť slabšieho účastníka zmluvného vzťahu, keďže toto pravidlo nebolo stanovené s prihliadnutím na postavenie zmluvných strán, ale je založené na existencii úzkej väzby medzi súdom, na ktorý bola podaná

žaloba, a dotknutou zmluvou. Za týchto podmienok okolnosť, že pohľadávka spotrebiteľa spočívajúca v náhrade škody bola postúpená obchodníkovi, nemá vplyv na uplatnenie uvedeného pravidla.

38 Okrem toho, ako Súdny dvor spresnil v rámci sporu týkajúceho sa pohľadávok patriacich do oblasti nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti, postúpenie pohľadávok vykonané pôvodným veriteľom nemôže mať samo osebe vplyv na určenie súdu, ktorý má právomoc (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júla 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, bod 58, a z 21. mája 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, bod 35).

39 Podobne spor týkajúci sa vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o poskytovaní služieb naďalej úzko súvisí s miestom plnenia záväzku, ktorý je predmetom žaloby, teda s miestom v členskom štáte, kde sa podľa tejto zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť v zmysle uvedeného článku 7 bodu 1 písm. b) druhej zarážky, hoci táto pohľadávka bola postúpená tretej osobe.

40 Tento výklad umožňuje zaručiť, najmä pokiaľ ide o žalovaného, právnu istotu a predvídateľnosť v oblasti súdnej právomoci, ktoré predstavujú ciele sledované nariadením č. 1215/2012, ako to vyplýva z jeho odôvodnení 15 a 16, keďže súdom s právomocou rozhodovať o takejto žalobe bude vždy súd miesta, kde podľa zmluvy boli alebo mali byť služby poskytnuté, bez ohľadu na existenciu postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z tejto zmluvy.

41 V prejednávanej veci zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že AirHelp nadobudla pohľadávku, ktorá vyplýva z plnenia zmluvy o leteckej preprave uzavretej medzi spotrebiteľom a spoločnosťou Lufthansa a ktorá vznikla v dôsledku meškania letu zabezpečovaného touto leteckou spoločnosťou z Krakova do Nice (Francúzsko) s prípojom v Mníchove (Nemecko), čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

42 Keďže miesto odletu tohto letu zodpovedá jednému z miest hlavného poskytnutia služieb, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, a teda zabezpečuje úzku väzbu, ktorú vyžadujú pravidlá osobitnej právomoci uvedené v článku 7 bode 1 nariadenia č. 1215/2012, medzi uvedenou zmluvou a súdom, v ktorého obvode sa nachádza uvedené miesto, poľské súdy majú zrejme právomoc rozhodovať o žalobe vo veci samej (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. februára 2022, LOT Polish Airlines, C-20/21, EU:C:2022:71, bod 20).

43 Ani osobitosti zmluvy o postúpení pohľadávky, o ktorú ide vo veci samej, ani neexistencia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania nemôžu spochybniť túto právomoc.

44 Na jednej strane okolnosť, že – ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania – podľa dotknutej zmluvy o postúpení pohľadávky postupujúci spotrebiteľ neprevádza podľa poľského práva svoje procesné práva na obchodníka, ktorý je postupníkom, nie je relevantná na uplatnenie pravidla právomoci stanoveného v článku 7 bode 1 písm. b) druhej zarážke nariadenia č. 1215/2012. Toto pravidlo je totiž založené na záväzku, ktorý je predmetom žaloby, teda na predmete sporu, ktorý je určený predmetom dotknutej zmluvy, pričom zmluva o postúpení pohľadávky priznáva postupníkovi len aktívnu legitimáciu.

45 Na druhej strane, pokiaľ ide o okolnosť, že účastníci vnútroštátneho konania nie sú priamo viazaní zmluvou, na ktorú vo svojich písomných pripomienkach poukazujú tak vnútroštátny súd, ako aj Lufthansa, treba poznamenať, že vzhľadom na to, že zmluva o postúpení priznáva postupníkovi

práva, ktoré má postupca voči dopravcovi, a teda právo začať konanie o vymáhaní pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o leteckej preprave, ani táto okolnosť nemôže brániť uplatneniu pravidla právomoci stanoveného v tomto ustanovení.

46 Vzhľadom na všetky tieto úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 7 bod 1 písm. b) druhá zarážka nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu má v súlade s týmto ustanovením právomoc rozhodovať o spore týkajúcom sa žaloby o náhradu škody, ktorú proti leteckému dopravcovi so sídlom na území iného členského štátu podala spoločnosť, ktorá nadobudla pohľadávku cestujúceho vyplývajúcu z plnenia zmluvy o preprave uzavretej s týmto dopravcom, pokiaľ je týmto súdom súd miesta, kde sa podľa tejto zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť.

O trovách

47 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Článok 7 bod 1 písm. b) druhá zarážka nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach

sa má vykladať v tom zmysle, že:

súd členského štátu má v súlade s týmto ustanovením právomoc rozhodovať o spore týkajúcom sa žaloby o náhradu škody, ktorú proti leteckému dopravcovi so sídlom na území iného členského štátu podala spoločnosť, ktorá nadobudla pohľadávku cestujúceho vyplývajúcu z plnenia zmluvy o preprave uzavretej s týmto dopravcom, pokiaľ je týmto súdom súd miesta, kde sa podľa tejto zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť.

Podpisy